



ЈУГОСЛОВЕНСКО  
ДРАМСКО  
ПОЗОРИШТЕ

## Љубомир Симовић

### ПУТУЈУЋЕ ПОЗОРИШТЕ ШОПАЛОВИЋ

*Режија, сценографија и избор музике*  
*Костимографија*  
*Сценски говор*  
*Дизајн светла*

Јагош Марковић  
Лана Цвијановић  
Љиљана Мркић Поповић  
Дејан Драганов

**ИГРАЈУ:**

*Василије Шопаловић*  
*Јелисавета Протић*  
*Филип Трнавац*  
*Софија Суботић*  
*Дробац*  
*Гина*  
*Благоје Бабић*  
*Симка*  
*Мајцен*  
*Милун*  
*Дара*  
*Томанија*  
*Грађанке*

МИЛАН ГУТОВИЋ  
ОЛГА ОДАНОВИЋ  
МАРКО ЈАНКЕТИЋ  
ЈОВАНА БЕЛОВИЋ  
НЕНАД ЈЕЗДИЋ  
АНИТА МАНЧИЋ  
ЉУБОМИР БАНДОВИЋ  
САЊА МАРКОВИЋ  
ИРФАН МЕНСУР  
МИЛОШ САМОЛОВ  
МИЛИЦА СУЖЊЕВИЋ  
МИОНА МАРКОВИЋ  
АНА ЛЕЧИЋ, ТЕОДОРА ТОМАШЕВ,  
ТАРА МИЛУТИНОВИЋ,  
ВАЊА РАДИВОЈЕВИЋ,  
НАЂА РИСТИЋ

*Инспицијент*  
*Суфлер*

Душан Милосављевић  
Ксенија Ћирица

*Организатор*

Владимир Перишић

*Асистент костимографа*

Марина Маричић

*Мајстор светла*  
*Реализатор звука*

Драган Арсенић  
Александар Мајор

Премијера на Сцени „Љуба Тадић“ Југословенског драмског позоришта, у  
недељу, 8. марта 2020. у 20 часова.

## **ПУТУЈУЋЕ ПОЗОРИШТЕ ШОПАЛОВИЋ**

*Историјско и стварносно се преплићу и сукобљавају са митолошко-судбинским одређењем човека на иронијској равни, управо онако како Нортроп Фрај сагледава књижевност XX века, од Кафке и Џојса до Бекета и Јонеска. У судару ова два суштинска одређења, човек постаје жртва, а иронију људског живота карактерише, између осталог, и лик „типичне жртве“, која, упркос приписаној кривици, неумитношћу историјских процеса (који одржавају привид „реалистичке стварности“), остаје у митолошком контексту, невинно „жртвено јагње“ односно типски лик који се у старогрчкој драми назива пхармакос. Пхармакос је у исто време и невин и крив. Невин је зато што су консеквенце за његове поступке несразмерне поступцима. Крив је зато што је припадник, како то назива Фрај, „друштвене кривице“, односно зато што живи у свету у коме су неправде неизбежан део егзистенције.*

др Јасмине Врбавац (из програма представе)

## **ЉУБОМИР СИМОВИЋ**

Љубомир Симовић је рођен 2. децембра 1935. године у Ужицу где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду, на Катедри за југословенску књижевност и српскохрватски језик. Године 1988. Симовић је изабран за дописног, а 1994. за редовног члана Српске академије наука и уметности.

Објавио је неколико песничких књига (*Словенске елегије, Весели гробови, Последња земља, Шлемови, Уочи трећих петлова, Субота, Видик на две воде, Ум за морем, Десет обраћања Богородици Тројеручици хиландарској, Источнице, Горњи град, Игла и конач, Љуска од јајета, Тачка, Планета Дунав*) и четири драме: *Хасанагиница* (1973), *Чудо у „Шаргану“* (1974), *Путујуће позориште Шопаловић* (1985) и *Бој на Косову* (1988, 2002). Плодан је и у другим жанровима, као есејиста, путописац па и писац романа-хронике *Ужице са вранама*.

Његова дела су превођена на бројне светске језике, а драме, највише *Путујуће позориште Шопаловић*, изведене су у Француској, Швајцарској, некадашњој Чехословачкој, Пољској, Канади, Словенији, Македонији, Јужној Кореји, Јапану, Колумбији, Турској, Мароку.

За своја дела, Симовић је добио бројне књижевне и позоришне награде.

## **ЈАГОШ МАРКОВИЋ**

Један од наших најистакнутијих позоришних редитеља. Дипломирао је позоришну режију на Факултету драмских уметности у Београду 1987, у класи проф. Борјане Продановић и Светозара Рапајића.

У Југословенском драмском позоришту поставио је представе: *Врат од стакла, Тако је (ако вам се тако чини), Уображени болесник, Сумњиво лице, Говорница, Скуп, Богојављанска ноћ*. Режирао је преко педесет представа у земљи и иностранству, а међу најзначајније убрајају се: *Госпођа министарка, Хасанагиница, Антигона, Ожалошћена породица* (Народно позориште) и *Пепељуга, Фигарова женидба* (Опера НП у Београду); *Породичне приче, Господа Глембајевци, Јесења соната* (Атеље 212); *Кате Капуралица, Декамерон* (НП Сомбор); *Лукреција или ти Ждеро* (Позориште на Теразијама); *Галеб,*

*Филумена Мартурано* и опера *Кармен* (ХНК Ивана пл. Зајца); *Лукреција о'бимо рекли Пожерух* (Ријечке летње ноћи); *Учене жене* (ХНК Сплит); *Чарапа од сто петљи* (БДП); *Тартиф, Хекуба* (ЦНП); *Сан летње ноћи* (Позориште „Бошко Буха“). За јубилеј Краљевског позоришта Драматен у Шведској поставио је *Кристину*. Био је први редитељ из Србије који је после ратова деведесетих режирао на Дубровачким љетним играма (*Ромео и Јулија*, 2014). Јагош Марковић је добитник преко педесет струковних, фестивалских и државних награда од којих се издвајају: Награда „Бојан Ступица“, Награда ослобођења Београда, Тринаестојулска награда, Награда за свекупан допринос стваралаштву Црне Горе, Награда града Подгорице, Награда „Мића Поповић“, неколико награда „Златни ћуран“ и „Ардалион“, Стеријина и Нушићева награда. У Бугарској је одржан фестивал „Балкан чита Јагоша“ у оквиру кога су четири редитеља радила његов текст *Говорница*.

## **ПРВО ИЗВОЂЕЊЕ ПРЕДСТАВЕ ПУТУЈУЋЕ ПОЗОРИШТЕ ШОПАЛОВИЋ**

**Југословенско драмско позорште, 10. октобра 1985.**

<i>Редитељ</i>	Дејан Мијач
<i>Драматург</i>	Ненад Прокић
<i>Сцеанограф</i>	Миодраг Табачки
<i>Костимограф</i>	Божана Јовановић
<i>Композитори</i>	Браћа Вранешевић
<i>Сценски покрет</i>	Ферид Карајица

### **ПОДЕЛА:**

Мајцен	БРАНКО ЦВЕЈИЋ
Милун	МИЛО МИРАНОВИЋ
Дробац	ГОЈКО ШАНТИЋ
Благоје Бабић	МИХАИЛО ЈАНКЕТИЋ
Гина	БРАНКА ПЕТРИЋ
Симка	ЉИЉАНА МЕЂЕШИ
Дара	ГОРДАНА ПАВЛОВ
Томанија	МИЛЕНА ВУЈИСИЋ
Василије Шопаловић	МИЛОШ ЖУТИЋ
Јелисавета Протић	ЂУРЂИЈА ЦВЕТИЋ
Софија Суботић	ЈАСМИНА РАНКОВИЋ
Филип Трнавац	МИЛАН ГУТОВИЋ
Грађанке	<i>Славица Зубановић, Даница Марковић, Љубица Шћепановић, Мирослава Вајдић, Вера Опанчаревић, Ратислава Милосављевић, Радмила Нинковић, Милка Одаловић</i>

Представа је изведена 123 пута, а одгледало ју је готово 65.000 гледалаца. Играна је пет сезона, до почетка ратова деведесетих. Гостовала је широм бивше Југославије и у иностранству. Освојила је бројне награде. После премијере у ЈДП, овај комад је постављен двадесет пет пута широм Југославије и преко стотину пута у иностранству.